

CLXI.

U. 240 Codex chartaceus lat. Sec. XIV. Folior. 274. f. per duas columnas non una manu, bene tamen perscriptus, minio distinctus et quondam, ut praenotatur, *Jacobi dicti Sopweyn ex Olmuncz predicatoris in Noua Ciuitate*, dein *D. Johannis Raskuli Carthusiani prope Dolan*, nempe *Moraviae*, *D. Thomaе Aquin. Catenam auream*, sed in solum *Matthaeum* continet ab Exemplo mox adlato nihil abludentem.

CLXII.

R. 3306 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 197. f. maj. per duas columnas caractere minore, atro, splendido perscriptus, coloribusque illustratus amplas in *Matthaeum* primum, tum in *Lucam Postillas* continet, quarum priores ineunt: *Quattuor sunt minima terre &c.* posteriores vero: *Vidi et ecce quattuor quadrigae &c.* Ad calcem Codicis legas: *Explicit postille super Lucam Secundum fratrem Hugonem de Sancto Jacobo.* Variis Vir hic ex Ord. Praed. ad purpuram cardinalitiam promotus, primus *Concordantiarum* biblicarum designator, et a. 1262. extinctus cognominibus a Librariis mactatus est. Audit enim *Hugo de S. Charo*, vulgo *de Saint Chers*, de *S. Theuderio*, seu *Theoderio*, vel *Theodorico*, de *Vienna*, et a commoratione in Conventu Parisino *Jacobita*, aut de *S. Jacobo*, uti videre est apud Ord. Bib.

liothecario. T. I. p. 194. ubi etiam enumerantur Operis, quod prae oculis habemus, Editiones.

CLXIII.

U. 144 Codex chartaceus lat. Sec. XV. ineuntis, Folior. nunc 134. f. per duas columnas exaratus et rubro pernotatus est *Catena PP. in D. Matthaei Evangelium*, de qua *Εὐαγγεῖον* principium deperiit, ita, ut nunc prima sit *Augustini de Haeres.* autoritas: *Sabellium discipulum noeti quidam perbibent qui dicebat Christum eundem et patrem et spiritum sanctum.* Initium ipsius Expositionis est: *Liber generationis ihesu christi filij dauid. non ergo liber ewangelij ihesu christi sed liber generationis &c.* Expositio porro depromitur ex *Augustino*, *Glossa*, *Cyrillo Alex.* *Leone*, *Remigio*, *Ambrosio*, *Johanne Chrys.* *Hieronymo*, *Rabano*, *Hilario*, *Gramadio* (*Gennadio*) *de eccl. Docum.* *Origene*, *Beda*, *Sulp. Severo*, *Theodoro Abucara*, *Petro Alphonso*, *Gregorio M. Gregorio Nyss.* *Theophilo Alex.* *Pseudodionysio*, *Maximo &c.* *Bernardum* tamen non reperi; unde de *Catena* hujus aetate, quemadmodum e reliquis de praeclaro Collectoris studio, adparatuque librario concludi potest. Finit ille in *Leone* his verbis: *qui sursum inuitat ad gloriam, cuius glorie participes nos faciat ipse christus rex glorie qui est deus benedictus in secula seculorum Amen.* Succincente Librario:

Scriptor ibi siste, tenuit labor iste satis te.

CLXIV.

U. 145 Codex chartaceus lat. Sec. XV.

Folior. 263. f. non una manu perscriptus, rubricis notatus, et, ut praefertur, donatione inter viuos cum plerisque alijs libris datus Collegio Ducali ab ejus Collegiato M. Andrea de Potenprun, qui Pagus est non procul ab S. Hippolyto infer. Austriae, A. L. et Theol. Prof. atque ad D. Stephani Canonico, bis, anno videlicet 1469. et 1475. supremo Academiae magistratu functo, Commentarius est in D. Matthaei Evangelium, cujus Πεφολεγομενα ita ineunt. Euangelium grece, latine bonum nuncium interpretatur. Eu enim grece, latine bonum, angelum dicitur nuncium; licet enim omnis scriptura bona nunciet, magna tamen distantia est inter ea, que per seruos locuta est, et que per Dominum sunt gesta. Et bene hec Doctrina bonum nuncium dicitur, quia semper ea nobis annunciat, que ad salutem et profectum animarum, et ad percipiendam uitam eternam attinent. Et sciendum, quod sicut una est fides et unum baptisma, ita et unum est ewangelium; quia et una doctrina. Et quod unum sit, Dominus manifestat, cum dicit, Ite predicate euangelium omni creature. Et paulus, Notum facio uobis fratres euangelium, quod euangelizatum est a me. Nos ergo quotiescunque plurali numero dicimus euangelia, non doctrinam diuidimus, sed libros distin-

guimus. Quod quidem euangelium Dominus ac redemptor noster &c. Describenda erant haec hucusque; hic enim coincidunt cum Editione hujus Commentarii Antwerp. 1551. 8. quam e Codice, ut ait, vetustissimo et male habito Bibliothecae Conuentus O. M. Mechlin. curavit F. Job. Cnippius adjutore non incelebri F. Petro Crabbeo. Atque in Codice quidem nomen Anselmi Cantuariens. praeferebat. Idem nomen: Anselmus Anglicus, in calce Exempli nostri ad marginem legitur, ad finem vero ipsius textus annus miniatus 1112. qui utique tertius esset ab Anselmi excessu, et ille fortasse, quo scriptum fuit Exemplum, cujus nostrum ἀπογραφον est. Atque hac ratione firmaretur in possessione hujus Commentarii Anselmus; quis enim credat jam tertio a morte anno adscriptum illi fuisse alienum opus? Quid autem si Librarius noster Anselmum dixit Anglicum, quem Laudunensem dicere debuisset? Non desunt Eruditi, qui Commentarium ad hunc anno 1117. defunctum referunt, dum interea alii Guilelmum Arvernum Ep. Paris. ✠ 1249. alii Hervem Monach. Dolensem circa a. 1130. alii denique Petrum Babylonum Anglum circa 1320. autorem faciunt. Litem inter hos componere sibi visus est Oudin, dum T. II. col. 938. ad Codices Bibl. Reg. Paris. provocans indubium Babylonis Commentarium incipere ait: Dominus ac redemptor noster